STORE NORSKE

Longyearbyen Lokalstyre
Vedlegg F3
P.b. 350
9171 LONGYEARBYEN

07.10.2026

Vedlegg F3 – Klage på vedtak 99/26 – sak 2026/545

Søknad om tillatelse til leverandørforlegning i Vei 311-2, gbnr. 22/580

1. Innledning

Store Norske Næringsbygg AS viser til Longyearbyen lokalstyres vedtak av 16.09.2026 og påklager avslaget på rammesøknaden.

Vi mener søknaden ikke er behandlet fullt ut i lys av den virksomheten og de alternative tidsrammene som faktisk er omsøkt. Leverandørforlegningen er en avgrenset innkvarteringsløsning for tilreisende arbeidskraft og leverandører knyttet til nødvendige oppgraderings-, vedlikeholds- og utbyggingsprosjekter i Longyearbyen. Tiltaket må etter vårt syn vurderes ut fra sin faktiske funksjon, varighet og tilknytning til nærings- og anleggsvirksomhet.

Vedtaket omtaler tiltaket flere steder som etablering av 88 boenheter. Dette beskriver etter vårt syn ikke tiltaket korrekt. Det omsøkte er forlegningsenheter, ikke selvstendige boenheter. Enhetene inneholder ikke alle funksjonene som kjennetegner en selvstendig boenhet, og kjøkken og felles oppholdsarealer er lagt til eget fellesbygg. Funksjonelt ligger tiltaket derfor nærmere en organisert leverandør- og anleggsforlegning enn ordinær boligbebyggelse. Dette understøttes også av planveilederen, som uttrykkelig viser til bolig- og anleggsbrakker som eksempel på midlertidige tiltak som kan dekke et særskilt behov i en avgrenset periode. Vedtakets klassifisering som boligformål synes derfor å bygge på en premiss som ikke fullt ut samsvarer med tiltakets faktiske utforming og bruk.

Behovet som ligger til grunn for søknaden er allerede konkret. For det samfunnskritiske TO-prosjektet, som omfatter etablering av nytt energianlegg i Longyearbyen, vil utførende entreprenører for grunnarbeider ha behov for innkvarteringskapasitet allerede våren 2027. Behovet vil øke videre gjennom 2028 og 2029. I tillegg forventes gjentakende og parallelle behov knyttet til øvrige samfunnsviktige prosjekter i Longyearbyen. Dette underbygger behovet for hovedalternativet på 15 år, samtidig som det viser at det subsidiære alternativet på inntil 2 år allerede er knyttet til et konkret og nært forestående prosjektbehov. Søknaden redegjør tilsvarende for endrede forutsetninger og økt behov for leverandørkapasitet i Longyearbyen.

Det er viktig at rammetillatelsen avklares i tilstrekkelig tid før behovet tiltrer. En avklart ramme vil gi nødvendig forutsigbarhet for kontrahering, mobilisering og gjennomføring av TO-prosjektet og redusere risikoen for at manglende innkvarteringskapasitet blir en begrensning for prosjektgjennomføringen.

Det subsidiære alternativet på inntil 2 år er vesentlig mer avgrenset og direkte knyttet til dette samfunnskritiske prosjektet. Vi kan ikke se at dette alternativet er vurdert isolert sett i vedtaket. Planveilederen angir at det vil være noe enklere å gi tillatelse til midlertidige tiltak etter svalbardmiljøloven § 58 fjerde ledd enn til permanente tiltak når tiltaket skal dekke et spesielt behov eller det foreligger andre helt spesielle grunner. Tiltak i en kortere periode på maksimalt 2 år, herunder bolig- og anleggsbrakker, trekkes uttrykkelig frem.

Lokalstyret viser til at delplankravet skal sikre en helhetlig vurdering av blant annet fremtidig utbyggingsstruktur, infrastruktur, omkringliggende arealer og alternative løsninger. Vi bestrider ikke at dette er relevante hensyn ved en langsiktig arealdisponering, men kan ikke se at det er vurdert om hensynene gjør seg gjeldende med samme styrke for et prosjektspesifikt og tidsavgrenset tiltak på inntil 2 år.

Dersom leverandørforlegningen anses å være i samsvar med arealformålet, er den gjenværende konflikten knyttet til den utfyllende bestemmelsen om krav til delplan. I så fall mener vi spørsmålet må vurderes etter svalbardmiljøloven § 58 fjerde ledd. Planveilederen beskriver bestemmelsen som en sikkerhetsventil ved vesentlig endrede forhold eller andre helt spesielle grunner, hvor blant annet samfunnsutvikling og samfunnssikkerhet er relevante vurderingsmomenter.

På denne bakgrunn ber Store Norske Næringsbygg AS om at saken tas opp til ny behandling hvor begge omsøkte alternativer vurderes særskilt. Vi ber særlig om at det subsidiære alternativet på inntil 2 år vurderes isolert ut fra tiltakets begrensede varighet, det konkrete og nært forestående behovet i TO-prosjektet og planveilederens særskilte omtale av midlertidige tiltak.

Samtidig ber vi om at det også foretas en reell vurdering av om de samme forholdene, vesentlig endrede forutsetninger siden planens vedtakelse, gjentakende og parallelle behov knyttet til samfunnsviktige prosjekter, samfunnsutvikling og samfunnssikkerhet, tilsier at en lengre tidshorisont kan aksepteres i dette konkrete tilfellet. Planveilederen fremhever nettopp slike forhold som relevante ved vurderingen etter svalbardmiljøloven § 58 fjerde ledd.

Store Norske Næringsbygg AS
Tiltakshaver

V/Emil Lindberg
Leder Plan og Prosjekt